

Camera cuvintelor

Cristian Ovidiu

camera aceea se umplea cu cuvinte
tavanul se vopsea în culoarea amurgului
literele mici se lipeau de buzele vineți ale timpului
idei născute din aluatul lecturilor
se poticneau în metafore
câte un cuvânt sărea coarda topindu-se
în ecoul serii ca o apă dintr-o cișmea veche
ce inundă așteptarea
silabele circulau libere
în tăcerea dintre slove
în jurul mesei picioare tinere așteptau